

Lovtidende A

Bekendtgørelse om sikkerhed ved sejlads med fritidsfartøjer samt sikkerhedskrav til fritidsfartøjer over 24 meter i længde¹⁾²⁾

I medfør af § 1, stk. 2 og 3, §§ 2-5, § 17, stk. 5, § 28 og § 32 i lov om sikkerhed til søs, jf. lovbekendtgørelse nr. 72 af 17. januar 2014, som sat i kraft ved anordning nr. nr. 71 af 29. januar 2013 om ikrafttræden for Grønland af lov om sikkerhed til søs, efter samråd med Grønlands Selvstyre og efter bemyndigelse fastsættes.

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Medmindre andet udtrykkeligt er bestemt, finder bestemmelserne i denne bekendtgørelse anvendelse på både nye og eksisterende fritidsfartøjer med en længde L, der er mindre end 24 m.

Stk. 2. Bekendtgørelsen gælder tillige fritidsfartøjer med en længde L på 24 m og derover bygget før 1. januar 2004.

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Fritidsfartøj: Et fartøj, der uanset fremdrivningsmidlet anvendes til sport eller fritidsformål, og som ikke anvendes til erhvervsmæssige formål. I tvivlstilfælde afgør Søfartsstyrelsen, om et fartøj kan anses for et fritidsfartøj.
- 2) Nye fartøjer: Fritidsfartøjer, der er markedsført eller taget i brug 16. juni 1998 eller senere.
- 3) Eksisterende fartøjer: Fritidsfartøjer, som ikke er nye fartøjer.
- 4) Fritidsbådsdirektivet: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/53/EU af 20. november 2013 om fritidsfartøjer og personlige fartøjer og om ophævelse af direktiv 94/25/EF, med senere ændringer.
- 5) Længden L: skal beregnes som 96 pct. af den totale længde på en vandlinie ved 85 pct. af den mindste dybde (moulded) målt fra køllinien, eller som længden fra forenden af stævnen til rorstammens akse beregnet på nævnte vandlinie, hvis denne længde er den største. I fartøjer med styrlastighed skal den vandlinie, på hvil-

ken længden måles, være parallel med den tegnede vandlinie.

- 6) Klassifikationselskab: En af Søfartsstyrelsen autoriseret organisation, som i overensstemmelse med bestemmelserne i Søfartsstyrelsens bekendtgørelse om anerkendelse og autorisation af organisationer, som udfører inspektion og syn af skibe, udfører opgaver vedrørende vurdering af skibes sikkerhed på Søfartsstyrelsens vegne.

Kapitel 2

Krav til konstruktion, udstyr, syn, registrering og certifikater for større fritidsfartøjer

§ 3. Fritidsfartøjer med en længde L på 24 m og derover, som er køllagt før 1. januar 2004, og som ikke er konstrueret udelukkende til konkurrencesejlads, er omfattet af de krav til konstruktion, udstyr, syn, registrering og certifikater, der fremgår af bilag I.

Kapitel 3

Krav til sikkerhedsudstyr mv.

§ 4. Ethvert fritidsfartøj skal være forsynet med sikkerhedsudstyr i fornødent omfang under hensyntagen til årstidens vejrforhold, fartøjets type, størrelse, indretning og anvendelse samt turens længde og varighed.

§ 5. Alle fritidsfartøjer, der ikke er fortøjet i havn, skal medføre redningsveste i korrekt størrelse som er godkendte efter anerkendte normer til samtlige personer om bord.

Stk. 2. Under forudsætning af, at personer om bord kan svømme, og at der forefindes umiddelbar mulighed for redning fra vandet af et følgefartøj nær ved, kan de krævede redningsveste erstattes af godkendte svømmeveste.

Stk. 3. Det er fartøjets fører, der har ansvaret for at, at der for hver person findes en godkendt redningsvest i korrekt størrelse om bord.

¹⁾ Bekendtgørelsen har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/48/EF.

²⁾ Bekendtgørelsen gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/44/EF af 16. juni 2003 om ændring af direktiv 94/25/EF af 16. juni 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fritidsfartøjer.

Stk. 4. Kapronings- og motionsroningsfartøjer kan i stedet for at følge denne bestemmelse følge Dansk Forening for Rosports eller Dansk Kano og Kajak Forbunds sikkerhedsbestemmelser.

Stk. 5. Dykkere, som transporteres i fartøjer omfattet af denne bekendtgørelse, kan anvende de opstigningsveste, der bruges sammen med dykkerudstyret, i stedet for redningsveste.

Stk. 6. Fartøjer, der under opsyn anvendes i lavvandede områder i forlystelsesparker og lignende, kan af Søfartsstyrelsen fritages for at opfylde denne bekendtgørelse.

Stk. 7. Rednings- og svømmeveste skal være SOLAS- eller EU-typegodkendt, og overensstemmelsesmærkede med enten Ratmærke³⁾ eller CE-mærke.

Stk. 8. Anvisninger for brugen og vægtgrænser m.v. af den enkelte rednings- eller svømmevest skal følges.

§ 6. Alle fritidsfartøjer, som ikke er omfattet af fritidsfartøjsdirektivet, men som er udstyret med et gasanlæg til madlavning, opvarmning eller køling eller kogeapparater til sprit eller petroleum, er omfattet af de krav til gasanlæg, der fremgår af bilag II.

§ 7. Søfartsstyrelsen kan undtage et fritidsfartøj helt eller delvist fra sikkerhedsbestemmelserne i denne bekendtgørelse. Ethvert sådant fritidsfartøj skal dog opfylde de sikkerhedskrav, som efter en konkret vurdering foretaget af Søfartsstyrelsen er tilstrækkelige for den fart, fartøjet er bestemt for, og som kan garantere fartøjets almindelige sikkerhed.

Kapitel 4

Ækvivalent beskyttelsesniveau og afprøvningsbestemmelser

§ 8. Dersom bestemmelserne i denne bekendtgørelse kræver, at et bestemt tilbehør, materiale, anordning eller apparat, eller type heraf, skal anbringes eller forefindes i et fartøj, eller at der skal træffes en bestemt foranstaltning, tillader Søfartsstyrelsen, at der anbringes eller forefindes et andet tilbehør, materiale, anordning eller apparat, eller type heraf, eller at der træffes en anden foranstaltning i fartøjet, hvis den ved afprøvning heraf eller på anden måde finder det godtgjort, at et sådant tilbehør, materiale, anordning eller apparat, eller type heraf, eller foranstaltning, sikrer et beskyttelsesniveau svarende til det, der tilstræbes efter disse bestemmelser.

Stk. 2. Søfartsstyrelsen accepterer afprøvnings- og udførelsesafprøvningsinstitutioner, herunder bemyndigede organer og prøveinstitutioner i andre EU-medlemsstater samt i lande, der er omfattet af EØS-aftalen eller Tyrkiet, og som giver passende og tilfredsstillende garantier af teknisk, fagmæssig og uafhængig art.

Kapitel 5

Straf

§ 9. Overtrædelse af denne bekendtgørelse straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis der

- 1) ved overtrædelsen er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor,
- 2) tidligere er afgivet forbud eller påbud for samme eller tilsvarende forhold, eller
- 3) ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre.

Stk. 3. Det skal betragtes som en særlig skærpende omstændighed, at der for unge under 18 år er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor, jf. stk. 2, nr. 1.

Stk. 4. Sker der ikke konfiskation af udbytte, som er opnået ved overtrædelsen, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillægsbøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 10. Såfremt forholdet er omfattet af anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om sikkerhed til søs, kan der fastsættes foranstaltninger i henhold til kriminalloven for Grønland.

Stk. 2. De i § 11, stk. 2 og 3, nævnte forhold skal anses som skærpene omstændigheder.

Stk. 3. Sker der ikke konfiskation af udbytte, jf. kriminallovens 3. kapitel, som er opnået ved overtrædelsen, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillægsbøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel.

Stk. 4. Er overtrædelsen begået af staten, Grønlands Selvstyre, en kommune, et kommunalt fællesskab omfattet af § 64 i landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v. eller en bygdebestyrelse, kan der pålægges vedkommende offentlige myndighed som sådan bødeansvar.

Stk. 5. Såfremt den pågældende ikke er bosat i Grønland, eller hans tilknytning til det grønlandske samfund i øvrigt har en sådan løsere karakter, at forudsætningerne for anvendelse af foranstaltninger ikke er til stede, kan sagen anlægges eller henvises til forfølgning i Danmark.

Kapitel 6

Ikrafttræden

§ 11. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2017.

Stk. 2. Følgende bekendtgørelser ophæves:

- 1) Bekendtgørelse nr. 10157 af 22. september 2006 om Meddelelser fra Søfartsstyrelsen L, fritidsfartøjers bygning og udstyr m.v., indledende forskrift af 1. oktober 2006, ophæves.
- 2) Bekendtgørelse nr. 10161 af 22. september 2006 om Meddelelser fra Søfartsstyrelsen L, fritidsfartøjers bygning og udstyr m.v. Kapitel I, almindebestemmelser af 1. oktober 2006 ophæves.
- 3) Bekendtgørelse nr. 10162 af 22. september 2006 om Meddelelser fra Søfartsstyrelsen L, fiskeskibes bygning og udstyr m.v., kapitel III, fast installerede F-gasanlæg og kogeapparater til sprit eller petroleum, af 1. oktober 2006 ophæves.
- 4) Bekendtgørelse nr. 10164 af 22. september 2006 om Meddelelser fra Søfartsstyrelsen L, fritidsfartøjers byg-

- ning og udstyr m.v., kapitel IV, Udstyr, af 1. oktober 2006 ophæves.
- 5) Bekendtgørelse nr. 10165 af 22. september 2006 om Meddelelser fra Søfartsstyrelsen L, fritidsfartøjers bygning og udstyr m.v., kapitel V, Miljøbeskyttelse, af 1. oktober 2006 ophæves.
- 6) Bekendtgørelse nr. 10167 af 22. september 2006 om Meddelelser fra Søfartsstyrelsen L, Fritidsfartøjers bygning og udstyr m.v., kapitel VI, Tillægskrav for udlejningsfartøjer, af 1. oktober 2006 ophæves.
- 7) Bekendtgørelse nr. 10166 af 22. september 2006 om Meddelelser fra Søfartsstyrelsen L, fritidsfartøjers bygning og udstyr m.v., kapitel VIII, Konstruktion, bygning og udstyr mv. for visse større fritidsfartøjer, af 1. oktober 2006 ophæves.
- 8) Bekendtgørelse nr. 10168 af 22. september 2006 om Meddelelser fra Søfartsstyrelsen L, Fritidsfartøjers bygning og udstyr m.v., kapitel IX, Sikker drift af visse større fritidsfartøjer, af 1. oktober 2006 ophæves.

Søfartsstyrelsen

PER SØNDERSTRUP

/ Jesper Jarl Fanø-Fredeløkke

³⁾ Bekendtgørelse nr. 422 af 17. maj 2016 om udstyr i skibe.

Konstruktion, bygning og udstyr mv. for visse større fritidsfartøjer**Afsnit A Generelt****Regel 1 Anvendelsesområde**

1 Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på fritidsfartøjer med en længde L på 24 m og derafter, som er køllagt før den 1. januar 2004. og som ikke udelukkende er konstrueret til konkurrencesejlads.

Regel 2 Definitioner

I dette kapitel gælder følgende definitioner:

1 Tons: Bruttotonnagen (GT) målt i henhold til gældende bestemmelser om måling af skibe; for skibe med en længde på 24 m og derafter efter bestemmelserne i den internationale konvention om måling af skibe, 1969. For skibe bygget før den 18. juli 1994, som er målt i henhold til de skibsmålingsregler, der var gældende, før den internationale konvention om måling af skibe, 1969, trådte i kraft, og hvor denne tonnage er påført det internationale målebrev (1969), anvendes denne bruttotonnage i forbindelse med disse bestemmelser. For skibe med en længde under 24 meter, der alene er målt i henhold til de tidligere gældende måleregler (1947), anvendes bruttoregister-tonnagen (BRT). For skibe, som er udstyret med et målebrev indeholdende to sæt tonnager, skal udtrykket forstås som den i målebrevet angivne største bruttotonnage.

2 Klasset anvendt på skib, maskinanlæg o.s.v. : - Et skib eller anlæg m.v., der har gyldigt certifikat i et af Søfartsstyrelsen anerkendt klassifikations-selskab.

3 Fribordsdæk skal forstås som defineret i den til enhver tid gældende konvention om lastelinjer for skibe.

4 Stål eller andet tilsvarende materiale Ved »tilsvarende materiale« forstås ethvert materiale, der i sig selv eller ved anvendelse af isolation har samme mekaniske modstandsevne som stål efter at have været udsat for den pågældende brandprøvning (f.eks. aluminium med passende isolation).

5 Ikke-brændbare materialer er materialer, der hverken kan brænde eller afgive antændelige dampe i en sådan mængde, at de, når de er opvarmet til ca. 750° C, antændes af en pilotflamme. Alle andre materialer er »brændbare materialer«.

6 Almindeligt tilgængelige rum er den del af apteringen, der anvendes som halls, spiserum, saloner og lignende permanent indskottede rum.

7 Aptering er almindeligt tilgængelige rum, gange, klosetrum, kamre, kontorer, mandskabsrum, isoleret beliggende pantries og linnedrum samt lignende rum.

8 Maskinrum omfatter alle rum, der anvendes til fremdrivnings-, hjælpe- eller kølemaskineri, kedler, pumper, værksteder, generatorer, ventilations- og luftkonditioneringsmaskineri, oliefyldning og lignende rum samt trunke til sådanne rum.

9 Opholdsrum De rum, der er indrettet til de ombordværendes brug og bekvemmelighed, bortset fra bagage-, stores-, og proviant.

Afsnit B Syn og certifikater

Regel 3 Inspektion og syn

1 Inspektion og syn udføres af Søfartsstyrelsen. Dog kan Søfartsstyrelsen overdrage inspektion og syn til udpegede tilsynsførende eller anerkendte klassifikationsselskaber.

2 Ethvert fritidsfartøj omfattet af bestemmelserne i dette kapitel skal forinden det går i fart, være godkendt af Søfartsstyrelsen efter forud afholdt første syn. For skibe indkøbt fra udlandet kan Søfartsstyrelsen fastsætte nærmere retningslinjer herom.

3 Sejlads må ikke finde sted, såfremt gyldigheden af en af Søfartsstyrelsen, eller på dennes vegne, udstedt fartstilladelse er udløbet, eller såfremt et foreskrevet syn ikke er afholdt.

Regel 4 Særlige syn og synsterminer

1 Søfartsstyrelsen kan til enhver tid påbyde, at et fartøj underkastes et ekstraordinært syn, ligesom den under særlige forhold kan fastsætte synsterminer, der afviger fra de terminer, som er fastsat i regel 5.

2 For oplagte fartøjer kan Søfartsstyrelsen tillade, at foreskrevne fornyelsessyn helt eller delvis undlades, så længe skibet forbliver oplagt.

3 Et yderligere syn, enten et fornyelsessyn eller et delvist syn alt efter omstændighederne, skal foretages efter større reparationer, ombygninger, ændringer eller fornyelser.

4 Fartøjer, der ombygges, omrigges eller på anden måde forandres i et omfang, som efter Søfartsstyrelsens vurdering kan reducere fartøjets styrke eller stabilitet, skal underkastes en nærmere vurdering af stabilitets- og styrkemæssige forhold. Denne vurdering kan omfatte opmåling og egentlige beregninger, hvis Søfartsstyrelsen skønner det nødvendigt.

Regel 5 Syn af konstruktion, maskineri, udrustning og redningsmidler

1 Fritidsfartøjer, som angivet i regel 1, skal med hensyn til konstruktion, maskineri, udrustning og redningsmidler underkastes følgende syn:

1.1 Et første syn, inden fartøjet sættes i fart, inklusiv en inspektion af den udvendige bund.

1.2 Et fornyelsessyn senest med 5 års mellemrum.

1.3 Et minimum af to inspektioner af fartøjets udvendige bund indenfor en 5-års periode. I intet tilfælde må mellemrummet mellem to sådanne inspektioner overstige 36 måneder.

2 De under pkt. 1 nævnte syn skal udføres, som følger:

2.1 Første syn skal omfatte en fuldstændig inspektion af konstruktion, maskineri og udrustning, herunder fartøjets udvendige bund. Synet skal udføres således, at det giver sikkerhed for, at indretninger, materialer, materialedimensioner og den håndværksmæssige udførelse af konstruktion, kedler og andre trykbeholdere med tilbehør, hoved- og hjælpemaskineri, herunder styremaskineri og dermed forbundne kontrolsystemer, elektriske anlæg og anden udrustning opfylder kravene i gældende forskrifter, er i tilfredsstillende stand og egnet til den fart, fartøjet er bestemt for. Yderligere udføres en fuldstændig inspektion af brandsikkerhedssystemer og slukningsanlæg, redningsmidler og –foranstaltninger. Nautiske publikationer, lanterner, signalfigurer samt midler til afgivelse af lydssignaler og nødsignaler underkastes tilsvarende ovennævnte syn med henblik på at sikre, at de opfylder kravene i disse regler og i de gældende internationale søvejsregler, hvor disse kommer i anvendelse.

2.2 Fornyelsessyn skal omfatte inspektion af konstruktion, herunder fartøjets udvendige bund, maskineri udstyr og udrustning som anført under pkt. 2.1, for at sikre, at det opfylder de pågældende krav i disse regler og i de internationale søvejsregler, er i tilfredsstillende stand og egnet til den fart, fartøjet er bestemt for.

2.3 Inspektion af fartøjets udvendige bund og af dermed forbundne forhold, der besigtiges samtidigt, skal udføres således, at der skabes sikkerhed for, at de fortsat er tilfredsstillende for den fart, fartøjet er bestemt for. Synet omfatter tillige en undersøgelse af roret, skrueakslen⁴⁾ og alle søforbindelser under dybeste vandlinie.

3 Inspektionen af den udvendige bund påtegnes fartøjets fartstilladelse.

Regel 6 Opretholdelse af tilstanden efter syn

1 For at sikre, at fartøjet i enhver henseende fortsat vil være egnet til at gå til søs, uden fare for fartøjet eller de ombordværende personer, skal fartøjet og dets udrustning vedligeholdes, således at det opfylder bestemmelserne i de gældende forskrifter.

2 Efter afslutningen af et syn i henhold til regel 5 må der ikke uden Søfartsstyrelsens tilladelse foretages nogen ændring i konstruktionsmæssige forhold, maskineri, udrustning eller andre forhold, der er omfattet af synet.

Regel 7 Fartstilladelse og tilsynsbog

1 Efter et første syn, eller hvert fornyelsessyn, udstedes en fartstilladelse med angivelse af fartstilladelsens varighed, fartøjets fartsområde og største antal ombordværende.

2 En fartstilladelse er gyldig, så længe vilkårene for fartøjets anvendelse og synsterminerne overholdes.

Afsnit C Skrog, rejsning og tilbehør

Regel 8 Almindelige konstruktionsregler

1 Ethvert skib skal i dets hele indretning besidde den for formålet fornødne styrke.

2 For uklasset skib gælder med hensyn til konstruktion, styrke og materialedimensioner, hvor intet andet er fastsat, i almindelighed regler, svarende til dem, som anvendes af et anerkendt klassifikationsselskab som betingelse for, at skibet under hensyn til dets type og brug kan opnå optagelse i klasse.

3 For klasset skib eller skib, der bygges til optagelse i klasse, anerkendes klassens regler med hensyn til konstruktion, styrke og materialedimensioner som fyldestgørende på de områder, disse regler dækker.

Regel 9 Åbninger i skibssiden

1 Åbninger i skibssiden under dækket skal forsynes med vandtætte døre eller vandtætte dæksler af fornøden styrke.

2 Køjer i rum under fribordsdækket eller i overbygninger umiddelbart over dette skal forsynes med indvendige, uaftagelige stormklapper, der let og effektivt kan lukkes vandtæt. I kamre i overbygningerne kan dog aftagelige stormklapper anvendes.

3 Afløbsrør i skibssiden

3.1 De gennem skibssiden førte afløbsrør fra rum under fribordsdækket skal være forsynet med effektive og tilgængelige midler til at forhindre vand i at trænge ind i skibet. Der kan for hvert enkelt afløbsrør

anvendes enten en automatisk virkende kontraventil, der er forsynet med en sikker lukkemekanisme, der kan betjenes fra et sted over fribordsdækket eller i maskinrum, eller to automatisk virkende kontraventiler uden sådan lukkemekanisme, idet den øverste af disse ventiler skal være anbragt over den dybeste vandlinie, således at den altid er tilgængelig for undersøgelse under skibets sædvanlige drift, og være af en type, der normalt er lukket.

3.2 Andre afløbsrør skal, såfremt de udmunder under dybeste vandlinie, være forsynet med tilsvarende afspærringsmidler på skibssiden; udmunder de over dybeste vandlinie, skal de være forsynet med en almindelig stormventil. I begge tilfælde kan ventilerne bortfalde, såfremt der benyttes rør med samme tykkelse som klædningen, idet direkte afløb fra klosetter, håndvaske samt gulvafløb fra vaskerum og lignende altid skal være forsynet med stormklap eller på anden måde være sikret mod vandslag. Godstykkelsen i sådanne rør behøver dog ikke at være over 14 mm.

4 Hvor en ventil med direkte lukkemekanisme er anbragt, skal stedet, hvorfra den kan betjenes, altid være let tilgængeligt, og der skal findes midler, der viser, om ventilen er åben eller lukket. Når ventiler med direkte lukkemekanisme er anbragt i maskinrum, er det tilstrækkeligt, at de kan betjenes fra det sted, hvor de er anbragt, forudsat at stedet er let tilgængeligt under alle forhold.

5 Alle ventiler, der er anbragt under fribordsdækket, skal være af stål, bronze eller andet godkendt, sejt materiale. Almindeligt støbejern eller lignende materialer må ikke anvendes.

Regel 10 Vejrtæthed over fribordsdækket

1 Fribordsdækket eller et dæk over dette skal være vejrtæt i den forstand, at søvand under almindelige forhold under rejsen ikke kan trænge ned i skibet.

2 Alle åbninger i det udsatte vejrdæk skal have karme af passende højde og styrke og skal forsynes med effektive midler til hurtigt at lukke dem vejrtæt.

3 Alle overbygninger, dækshuse og andre opbygninger samt luftrør m.v. på udsatte dæk skal være solidt forbundet til skibet og besidde fornøden styrke.

Regel 11 Læseanordninger

1 Skibet skal være forsynet med passende læsepumper eller andre midler til lænsning af større rum. Er skibet over 50 tons, skal der findes mindst en uafhængig maskindreven pumpe. Hvor der findes rendestene for opsamling af lastvand, skal der, såfremt disse ikke har afløb til en fælles brønd, føres mindst en sugeledning til hver rendesten.

2 Skibe over 100 tons skal have mindst to maskindrevne pumper, hvoraf den ene skal drives uafhængigt af hovedmaskinen.

3 Alle rør fra de pumper, der er påbudt til lænsning af lastrum eller maskinrum, skal holdes adskilt fra rør, der kan benyttes til påfyldning eller tømning af rum, i hvilke der transporteres vand eller olie.

4 Alle læserør, der anvendes i eller under kulkasser eller brændselsolietanke eller i kedel- eller maskinrum, herunder rum, i hvilke forbrugstanke eller brændselsoliepumpesystemer er anbragt, skal være af stål eller andet godkendt materiale.

5 Alle sugeledninger skal udmunde i sugekurve.

Regel 12 Styrehus, rør mv.

1 Fra rorgængerens plads skal der være fornødent udsyn forefter.

2 Roret skal have det for opnåelse af god styre- og drejeevne fornødne areal.

Regel 13 Rejsning med tilbehør

1 Rejsning med tilbehør skal være forsvarlig.

2 Ræer, bomme mv.

2.1 Ræer, bovspryd og klyverbom med undtagelse af løse udliggere skal i almindelighed være forsynet med solide perter, herunder de fornødne hånd- og nokperter.

2.2 Fodperter af stål skal være klædte.

3 For så vidt angår evt. hejsemidler og lossegrej, henvises til gældende bestemmelser

Regel 14 Ankre med tilbehør

1 Ethvert skib skal være forsynet med forsvarlige ankre og kæder eller wirer.

Afsnit D Maskineri og elektriske anlæg

Regel 17 Maskinanlæg

1 Forskrifter vedrørende bygning og indretning af skibsmaskineri, herunder om kedler med tilhørende dampledning og øvrige tilbehør, turbine- og motoranlæg samt køleanlæg gives ved særlig bekendtgørelse.⁵⁾

Regel 18 Elektriske anlæg

1 Anvendelsesområde:

1.1 Reglerne i dette afsnit omfatter alle elektriske anlæg, dog ikke anlæg til fremdrivning af skibe. For sådanne undtagne anlæg skal der i hvert enkelt tilfælde indhentes godkendelse fra Søfartsstyrelsen.

1.2 Radioanlæg og andre specialanlæg, der kræver særlig uddannet betjening og ikke er tilgængelige for andre end betjeningen, omfattes dog kun af bestemmelserne, for så vidt angår anlæggets strømkilder med tilhørende ledninger og installationsdele.

2 Anvendelse af klassifikationssekskabernes regler:

2.1 For uklasset skib gælder med hensyn til det elektriske materiel og installationens udførelse, hvor intet andet er fastsat, regler svarende til dem, som anvendes af et af de af Søfartsstyrelsen anerkendte klassifikationssekskaber.

2.2 For klasset skib anerkendes klassens regler med hensyn til det elektriske anlæg og installationens udførelse på de områder, disse regler dækker.

Afsnit E Opdagelse og slukning af brand

Regel 19 Slukningsudstyr i fartøjer med en bruttotonnage på 100 eller derover

1 Ethvert skib skal under hensyntagen til dets indretning og størrelse være udstyret med de nødvendige slukningsmidler, som skal kunne virke kraftigt på ethvert sted i skibet.

2 Brandpumper

2.1 Ethvert skib skal være forsynet med mindst to maskindrevne pumper, hvoraf den ene skal være en nødpumpe. Nødpumpen kan være en transportabel dieseldreven pumpe. Pumperne skal være placeret således, at en brand i et hvilket som helst rum ikke kan sætte begge pumper ud af drift.

2.1 De foreskrevne ikke-transportable pumper skal have en ydeevne på mindst 24 m³ pr. time og skal i øvrigt stå i passende forhold til skibets størrelse og indretning, dog må ydelsen ikke være mindre end, at der gennem de to fra pumperne fjerneste brandstudse ved brug af to 12 mm strålespidser kan vedligeholdes et tryk på 1,6 kg/cm².

2.3 Transportable pumper skal have en ydeevne, der står i passende forhold til skibets størrelse og indretning, dog må ydeevnen ikke være mindre end 24 m³ pr. time ved 2,6 kg/cm², målt ved pumpestudsen.

3 Brandledninger

3.1 Diameteren af hovedbrandledningen og tilhørende afgreningsledninger skal være tilstrækkelig til effektiv fordeling af den maksimale vandmængde, som de foreskrevne brandpumper kan yde.

3.2 Ikke-transportable brandpumper skal være fast forbundet med hovedbrandledningen, og der skal være mulighed for at kunne tilslutte den transportable pumpe, jf. pkt. 2.3.

4 Brandstudse, brandslanger og strålerør

4.1 Antal og anbringelse af brandstudse skal tillade, at mindst to vandstråler, der ikke hidrører fra samme brandstuds, og af hvilke den ene skal komme fra en enkelt slangelængde, kan nå et hvilket som helst sted i skibet, der normalt er tilgængeligt for ombordværende personer under sejlads.

4.2 I maskinrum, der indeholder fremdrivningsmaskineri eller hjælpemaskineri, kedelanlæg, forbrændingsovne m. v., skal der forefindes mindst en brandstuds.

4.3 I aptering og på dæk skal antallet af brandslanger, hver med tilhørende koblinger, kombinerede tågestrålerør og koblingsværktøj, være mindst tre.

4.4 Alle brandstudse i maskinrum jf. pkt. 4.2 skal være forsynet med slanger med kombineret tågestrålerør.

4.5 Brandslanger skal opbevares beskyttet og let tilgængeligt så nær ved brandstudsene som muligt.

5 Fast anbragte brandslukningsanlæg

5.1 Til brug i rum, der indeholder fremdrivningsmaskineri, hjælpemaskineri, kedelanlæg, forbrændingsovne m.v., skal der forefindes et af følgende fastanbragte godkendte brandslukningsanlæg, som skal kunne betjenes uden for det pågældende rum:

- enten et finfordråbningsanlæg,
- eller et anlæg med ildslukkende luftarter,
- eller et anlæg for ildslukning med dampe fra fordampende væsker af lav giftighed,
- eller et ildslukningsanlæg, der bruger højekspanderende skum.

5.2 Nye installationer med halogenerende kulbrinter anvendt som ildslukningsmedie er forbudt på skibe.

6 Transportable ildslukkere i aptering og maskinrum.

6.1 Der skal til brug i aptering, tjenesterum og maskinrum findes det efter de pågældende rums udstrækning og indretning nødvendige antal transportable ildslukkere, der er godkendt til det specielle formål.

6.2 Der skal til brug i maskinrum, der enten indeholder fremdrivningsmaskineri eller hjælpemaskineri med en samlet ydelse på 375 kW og derover, findes en transportabel ildslukker for hver påbegyndt 750 kW, dog mindst to.

6.3 Såfremt der i de under pkt. 6.2 nævnte maskinrum findes oliefyret hjælpe- eller varmekedel, skal der i nærheden være anbragt yderligere en transportabel ildslukker.

6.4 Findes der uden for de under pkt. 6.2 nævnte maskinrum oliefyret hjælpe- eller varmekedel, skal der i nærheden findes en transportabel ildslukker.

6.5 Der skal til brug i rum med gasanlæg til madlavning, opvarmning eller køling forefindes en egnet håndildslukker på mindst 2 kg, og ved kogeinstallationer skal der endvidere være anbragt et egnet brandtæppe.

7 Fast installerede brandalarmanlæg.

7.1 I maskinrum skal der være installeret et automatisk virkende brandalarmanlæg.

7.2 Detektorer skal være af en type, som er godkendt efter anerkendte normer.

Regel 20 Slukningsudstyr i fartøjer med en bruttotonnage under 100

1 Ethvert fartøj skal under hensyn til dets indretning, størrelse og fartsområde være udstyret med de nødvendige slukningsmidler, som tilsammen skal kunne virke kraftigt på ethvert sted i skibet.

2 Brandpumper m.v.

2.1 I alle fartøjer skal der findes en maskindreven pumpe samt fornødne brandledninger, brandslanger og strålerør. Pumpen skal have en ydeevne, der står i passende forhold til skibets størrelse og indretning, dog må ydeevnen normalt ikke være mindre end 15 kubikmeter pr. time ved 2,5 kg/cm².

2.2 Brandslangerne skal opbevares beskyttet og let tilgængeligt så nær ved brandstudsene som muligt.

3 Fast anbragte brandslukningsanlæg.

3.1 I alle fartøjer med en bruttotonnage på 20 eller derover skal der til brug i motorrummet forefindes et af følgende fast anbragte godkendte brandslukningsanlæg, der skal kunne betjenes uden for det pågældende rum og være udført så enkelt som muligt:

- enten et finfordråbningsanlæg,
- eller et anlæg med ildslukkende luftarter,
- eller et anlæg for ildslukning med dampe fra fordampende væsker af lav giftighed,
- eller et ildslukningsanlæg, der bruger højekspanderende skum.

3.2 Nye installationer med halogenerende kulbrinter anvendt som ildslukningsmedie er forbudt på skibe

4 Fast installerede brandalarmanlæg

4.1 I alle fartøjer med en bruttotonnage på 20 eller derover skal der til brug i motorrummet forefindes et automatisk virkende brandalarmanlæg, som skal være udført så enkelt som muligt.

4.2 Detektorer skal være af en type, som er godkendt efter anerkendte normer.

5 Transportable ildslukkere.

5.1 I alle fartøjer med en bruttotonnage på 20 eller derover skal der til brug i motorrum, aptering m.v. findes ildslukkere, der er godkendt til det specielle formål.

5.2 Til brug i motorrummet skal der findes mindst en transportabel ildslukker. Endvidere skal der uden for motorrummet, men i dets nærhed, være anbragt en tilsvarende ildslukker.

5.3 Findes der uden for motorrummet hjælpemaskineri eller oliefyringsanlæg, skal der i nærheden være anbragt en transportabel ildslukker.

5.4 Der skal til brug i aptering findes det efter dennes udstrækning og indretning nødvendige antal transportable ildslukkere.

5.5 Der skal til brug i rum med gasanlæg til madlavning, opvarmning eller køling forefindes en egnet håndildslukker på mindst 2 kg, og ved kogeinstallationer skal der endvidere være anbragt et egnet brandtæppe.

Afsnit F Redningsmidler

Regel 21 Redningsveste

1 Der skal forefindes redningsveste, som er godkendte efter anerkendte normer, til samtlige personer om bord og derudover yderligere redningsveste svarende til 5% af de ombordværende.

2 Såfremt der medtages børn, skal der desuden findes børneredningsveste i et antal, der mindst svarer til det faktiske antal børn om bord. Ved børn forstås personer med en masse på indtil 32 kg.

3 Redningsvestene skal være forsynet med godkendt lys.

4 Redningsveste skal opbevares på dækket i kasser eller skabe, der er tydeligt påmærkede »REDNINGSVESTE« eller godkendt piktogram. Der skal hensigtsmæssige steder opsættes godkendte anvisninger i påtegning af redningsvest.

Regel 22 Redningsdragter

1 Fartøjer udrustet med mand-overbord-båd skal for hver person udpeget til at bemane båden medføre en godkendt redningsdragt eller beskyttelsesdragt.

Regel 23 Termiske beskyttelsesmidler

1 Fartøjer i fart i tidsrummet fra 30. september til 1. maj skal medføre termiske beskyttelsesmidler i et antal, som er det største af enten 10% af det antal som redningsflåden er godkendt til, eller 2.

Regel 24 Redningskranse

1 Der skal om bord findes mindst 2 godkendte redningskranse. I fartøjer med en bruttotonnage over 150 dog 4 sådanne redningskranse. Redningskransene anbringes hensigtsmæssigt i fartøjet. En redningskrans skal være forsynet med 30 meter line, der kan flyde på vandet. Øvrige redningskranse skal være forsynet med selvtændende lys.

Regel 25 Indskibningsarrangement

1 Indskibningsarrangementet skal være således, at alle ombordværende kan evakueres inden for et tidsrum af 10 minutter.

2 Redningsflåder og mand-overbord-båd skal kunne fastholdes ved indskibningsstedet, indtil det totale antal personer er kommet om bord.

3 I fartøjer, hvor højden fra havoverfladen til indskibningsdækket overstiger 1,5 meter, skal der forefindes en indskibningslejder af konstruktion som en lodslejder ved hvert indskibningssted.

4 I fartøjer, hvor højden fra havoverfladen til indskibningsstedet på skibet overstiger 4,5 meter, skal redningsflåderne med det totale antal personer kunne udsættes med david eller kran.

Regel 26 Redningsflåder

1 Fartøjer skal være forsynet med redningsflåder til samtlige ombordværende personer. Overstiger antallet af ombordværende personer 12, skal flådernes antal være mindst to.

2 I fartøjer, der er forsynet med to redningsflåder, skal disse hver især kunne optage mindst halvdelen af samtlige ombordværende personer. I skibe, der er forsynet med flere end to flåder, skal flådernes størrelse og anbringelse godkendes af Søfartsstyrelsen.

3 Redningsflåderne skal være udrustet i henhold til bestemmelserne for udrustning af flåder i lastskibe i indenrigsfart.

4 Redningsflåder skal anbringes således, at 2 mand uden brug af væsentlig fysisk kraft og uden brug af hjælpemidler, udover de midler der udgør en integrerende del af udsætningsarrangementet, kan udsætte flåden på maksimalt 1 minut.

5 Flådesurringer skal forsynes med et af Søfartsstyrelsen godkendt hydrostatisk udløserapparat således, at redningsflåden flyder frit op og oppustes automatisk hvis fartøjet synker.

6 Redningsflåder og hydrostatiske udløserapparater skal efterses ved en godkendt servicestation med mellemrum, der ikke overskrider fabrikantens anbefalinger.

7 Redningsflåder kan helt eller delvis erstattes af redningsbåde anbragt under davider. I så fald skal redningsbådene opfylde bestemmelserne for redningsbåde, -arrangementer og udsætningsmidler i »Meddelelser fra Søfartsstyrelsen B«.

Regel 27 Mand-overbord-arrangement

1 Fartøjer, der af Søfartsstyrelsen findes egnede til at manøvrere hen til og opsamle en person fra vandet, kan fritages for at være udrustet med båd. Sådanne fartøjer skal være udrustet med et arrangement, som er egnet til at opsamle personer fra havoverfladen.

2 Fartøjer med en bruttotonnage på 150 og derover, der ikke er fritaget for båd i henhold til bestemmelserne i pkt. 1 ovenfor, skal udrustes med mand-over-bord båd, som er godkendt efter anerkendte normer.

Regel 28 Nødbelysning

1 Fartøjer, der anvendes i tidsrummet mellem kl. 18.00 og 06.00, samt alle skibe med en bruttotonnage på 150 og derover, skal være forsynet med nødbelysning, der er i stand til effektivt at belyse redningsmidlerne under klargøring og udsætning, samt den del af søen hvori de udsættes.

Regel 29 Nødsignaler

1 Fartøjet skal medføre 12 faldskærmssignaler og 2 orange røgsignaler. Signalerne skal være af godkendt type og fornys i henhold til fabrikantens anvisninger, dog senest 4 år efter produktionsdatoen. Fartøjer, der alene går i fart mellem solopgang og solnedgang, behøver kun medføre 6 faldskærmssignaler og 2 orange røgsignaler.

-
- 4) Undersøgelse af henholdsvis rorstamme og skrueaksel udføres dog normalt kun ved syn, der udføres i tilknytning til fornyelsessyn.
 - 5) Bekendtgørelse nr. 387 af 7. juli 1969 om forskrifter for maskinanlæg m.v. i skibe (Maskinbekendtgørelsen).

Fast installerede gasanlæg og kogeapparater til sprit eller petroleum**Regel 1 Anvendelsesområde**

1 Dette kapitel gælder for alle gasanlæg til madlavning, opvarmning eller køling samt kogeapparater til sprit eller petroleum, som er installeret på eller efter den 1. januar 2017 i fartøjer som ikke er omfattet af fritidsfartøjsdirektivet, jf. dog punkt 2.

2 Eksisterende gasanlæg til madlavning, opvarmning eller køling samt kogeapparater til sprit eller petroleum, som er installeret før 1. januar 2017 og som opfylder de hidtil gældende regler, må stadig anvendes.

Regel 2 Gasanlæg

1 Gasanlæg til husholdningsbrug skal være af en type, som anvender gas i fordampet form, og være konstrueret og installeret således, at lækage og eksplosionsfare undgås, og at de kan undersøges for lækager. De anvendte materialer og komponenter skal være egnet til brug af den benyttede gas og være konstrueret til at kunne modstå de ydre påvirkninger, de kan blive udsat for til søs.

2 Gasanlægget skal opfylde den gældende harmoniserede standard for gasanlæg til mindre fartøjer⁶⁾.

3 Alle gasapparater, der af fabrikanten er bestemt til den anvendelse, som de anvendes til, monteres til formålet i overensstemmelse med fabrikantens anvisninger. Hvert enkelt gasforbrugende apparat skal forsynes fra distributionssystemet via en separat stikledning, og hvert apparat skal have egen afspærringshane. Der skal være så god en ventilation, at der ikke opstår fare som følge af lækager og forbrændningsprodukter.

4 Alle vandfartøjer med permanent installerede gasanlæg skal have et aflukke til opbevaring af gasflaskerne. Aflukket skal være adskilt fra opholdsafdelingen; der må kun være adgang dertil fra det fri, og det skal være ventileret til det fri, således at eventuelle udslip af gas ledes udenbords.

5 Alle permanent installerede gasanlæg skal installeres og afprøves efter installering af en autoriseret VVS-installatør eller tilsvarende efter Sikkerhedsstyrelsen regler for installation af gasanlæg i campingvogne mv.

6 Der skal i rum med gasanlæg til madlavning, opvarmning eller køling forefindes en egnet håndildslukker på mindst 2 kg, og ved kogeinstallationer skal der endvidere være anbragt et egnet brandtæppe.

Regel 3 Kogeapparater til sprit eller petroleum

1 Apparater til sprit under tryk må ikke anvendes.

2 Passende sikkerhedsafstanden til brændbart materiale skal iagttages under hensyntagen til bevægelsen af en evt. kardansk ophængt brænder.

3 Apparaterne skal være forsvarligt fastgjort i væsketæt bakke af ikke-brændbart materiale med 25 mm kant.

4 Brændstof skal opbevares i originalemballager, og der må højst være 6 liter sprit om bord.

5 Ved kogeinstallationer skal der være anbragt et egnet brandtæppe.

Regel 4 Transportabelt udstyr

1 Transportabelt udstyr, som anvender gas, sprit eller petroleum, må ikke anvendes om bord i skibe, dog med undtagelse af udstyr, som anvendes i forbindelse med vedligehold og reparation.

⁶⁾ EN ISO 10239: Small craft – Liquefied petroleum gas (LPG) systems.